

Úspěšní Češi ve Světovém poháru

Lukáš Klouda vede po třech kolech SP ve voltiži a v první skokové desítky ligu Severní centrální Evropa je hned trojice Čechů.

strana 6

Zemřel Michel Henriquet

Ve Francii zemřel zakladatel hnutí na obnovu Velkých stáží ve Versailles a místo-předseda společnosti Akademie pro jezdecké umění.

strana 8

XXII. ročník | číslo 22
19. 12. 2014 – 8. 1. 2015

Josef Dobeš a Greenhorni?

Nedávno jsme na stránkách Jezdce vzpomínali na dobu před rokem 1989. Adventní čas ke vzpomínce na naše předky vybízí. V dobách komunistické izolace v táboře socialismu byli jedinými nositeli hipologické odbornosti příslušníci meziválečné jezdecké elity. Pro přežití jezdeckého sportu byli tyto odborníci nepostradatelní. Byl to např. **plk. Jan Havel**, který se po přemístění vojenského hřebčína Hostouň do severomoravského Albertovce stal hlavní osobností Ostravska. Nebo východočeský **mjr. Viktor Breiský**, který si udržel moderní pohled na jezdecký sport až do sedmdesátých let, kdy se stal reprezentačním trenérem. V drezurním sportu to byl i **plk. František Jandl**. Dosud jediný český rozhodčí, který díky své prestiži získal i rozhodcovský post na OH v Tokiu (1960). Nenahraditelnou škodou pro československou drezuru byla emigrace jezdce **Františka Šembery** po roce 1968 do Rakouska. Publicisty zdatným byl **plk. Josef Klement**, který v 70. letech působil i v malé skupině organizované ve Výzkumné stanici pro chov koní ve Slatiňanech. Jeho útlé výzkumné práce především v oblasti koňské psychologie byly moderním zdrojem informací, opřených o jeho komunikaci s odborníky ve Francii.

Žádné z této plejády jmen ovšem nedosahuje rozměru osobnosti **mjr. Josefa Dobeše** (1904 – 1985). Svým vrstevníkům dominuje především proto, že za sebou vedle několika generací žáků zanechal autorské dílo. Obdivoval italské jezdecké novátorství, které bylo dědictvím po Federicu Caprillim. Jak ve svém osobním jezdecktví, tak jako autor textů. Stal se představitelem přípravy zaměřující se na pohyb v terénu a na skokový sport.

Svoji publicistickou kariéru zahájil knihou „Terénní a skokové ježdění“ (1933). Je neuvěřitelné, že mu bylo v době jejího napsání teprve 30 let. Následovala druhá světová válka a po ní ideologické pronásledování prvorepublikových důstojníků. Neušel mu ani mjr. Josef Dobeš. Jeho dehonestace vyústila až v uvěznění na Mírově. Naštěstí nedosáhla tak drastických rozměrů, jako u mnoha jeho současníků. Sílu osobnosti Josefa Dobeše ukazuje, že se ještě v 55 letech stal při mistrovství roku 1959 stříbrným medailistou ve skákání.

Po předválečné knize následovala učebnice S koněm přes překážky (1956), bohatě doprovázená i autorskými kresbami. Jenom uvěznění Josefa Dobeše za železnou oponou zabránilo jeho světovému věhlasu. To plně potvrzuje světová jezdecká bible Anthonyho Palmanna – „Skokové ježdění“, která ovládla sedmdesátá a osmdesátá léta. Pochopitelně grafickou podobou, vzhledem ke koním nepřátelské době, nedosahují Dobešovy knihy Palmannovy úrovně. Odborně v nich však nenaleznete žádný rozdíl. Pouze ten, že Josef Dobeš publikoval své jezdecké postřehy a návody na remontní výcvik a následně na výcvik skokového koně zhruba s dvacetiletým předstihem.

Josef Dobeš jako autor nezodlně pokračoval i v době normalizace. Nejprve vydal brožurku Kůň a jezdec ve výcviku, která ale připomíná spíše kyklostylovaný metodický dopis. Nakonec, bohužel až po jeho smrti, vyšla v nakladatelství Olympia graficky lépe zvládnutá brožovaná Jízda na koni (1986). Vedle hipologické činnosti byl mjr. Josef Dobeš i autorem mnoha kreseb, obrazů a soch. Letos uplynulo 110 let od jeho narození a příští rok to bude 30 let, co zemřel.

Josef Dobeš a jeho nové auto

Poněkud méně známé je ale rodinné zázemí Josefa Dobeše. Jeho syn Josef Dobeš (1934) byl jedním z členů country skupiny Greenhorni v době její největší slávy. Mjr. Josef Dobeš byl na úspěchy svého syna velmi hrdý a v prostředí svých přátel se jeho kariérou rád pochlubil.

Greenhorni byli na počátku 70. let minulého století ikonou populární hudby. Jejich tvorbu důvěrně znají i ti nejmladší, protože i po 40 letech jsou jejich písničky standardní součástí vysílání dnešních rozhlasových stanic. Kdo by neznal Oranžový expres, Růži z El Pasa či písničku o bitvě u Little Big Hornu. Steelkytara Josefa Dobeše mladšího byla pro skupinu kolem Michala Tučného, Honzy Vyčítala, Tomáše Linky či Mirka Hofmanna zcela nepostradatelná. Josefovi Dobešovi bylo letos neuvěřitelných 80. let. Vánoční čas se proto stal příležitostí ke vzpomínání nejenom na jeho otce, ale i na zlatou éru country hudby.

Pane Dobeši, asi Vás nepřekvapí, že Vás otec je dodnes v jezdecké obci vzpomínanou osobností. Jak na něho vzpomínáte Vy?

Moje nejstarší vzpomínka je z Pardubic, kde jsem se narodil. Otec zde působil do začátku války jako důstojník jezdeckého pluku. Nejstarší vzpomínku mám na pony klisničku Valencii.

(Pokračování na str. 2)

Nový prezident FEI Ingmar De Vos

Nový prezident FEI

Na Generálním zasedání v Baku byl 14. prosince převahou 98 hlasů ze 131 zvolen novým prezidentem FEI současný Generální sekretář Belgičan Ingmar De Vos (51).

Druhý Pierre Durand z Francie získal dvacet jedna hlasů a Brit John McEwen stejně jako Pierre Genechand ze Švýcarska dostali po šesti hlasech. Dán Ulf Helgstrand, který původně také kandidoval, z volby odstoupil.

Ingmar De Vos pracuje jako poradce v belgickém senátu. V Belgické jezdecké federaci byl od roku 1990 výkonným ředitelem a mezi roky 1997 až 2011 generálním tajemníkem. Byl také generálním tajemníkem Evropské jezdecké federace a od května 2011 generálním tajemníkem FEI.

Inzerce

HYGIENICKÉ STELIVO PRO KONĚ

JRS Česká a Slovenská republika
J. Kociána 1095, 272 01 Kladno

tel.: 326 538 100-1

fax: 312 671 219

mobil: 724 756 220

602 155 312

tierwohl@jrs.cz

Informace pro předplatitele

S přáním všeho nejlepšího v novém roce doufáme, že zůstanete i nadále členem klubu čtenářů Jezdce. 23. ročník Jezdce budete dostávat do Vašich poštovních schránek za nezměněné předplatné 596,- Kč. Sběratelé a zájemci o 18. edici Jezdecké ročenky uhradí částku 793,- Kč. Předplatné, ať s Jezdeckou ročenkou či bez ní, poukažte na č.ú. 247738349/0800. Osobní variabilní symbol je čtyřmístné odběratelské číslo. To naleznete na plastovém obalu vedle své adresy. Pro čtenáře, kteří nemohou platit převodem na účet, budeme do prvního čísla roku 2015 přikládat složenku.

Josef Dobeš a

(Pokračování ze str. 1)

Pochopitelně kavalérista se v mém otci nezapřel a klisnička pony byla mojí první učitelkou. Na dnešní dobu je až neuvěřitelné, že jsem se s ním již ve čtyřech letech proháněl Pardubicemi téměř bez dozoru. Tak jako jiní kluci běhali po ulicích, tak já jezdil na poníkovi. Oba moji rodiče byli jezdci. Pochopitelně chtěli mít stejně zapáleného potomka.

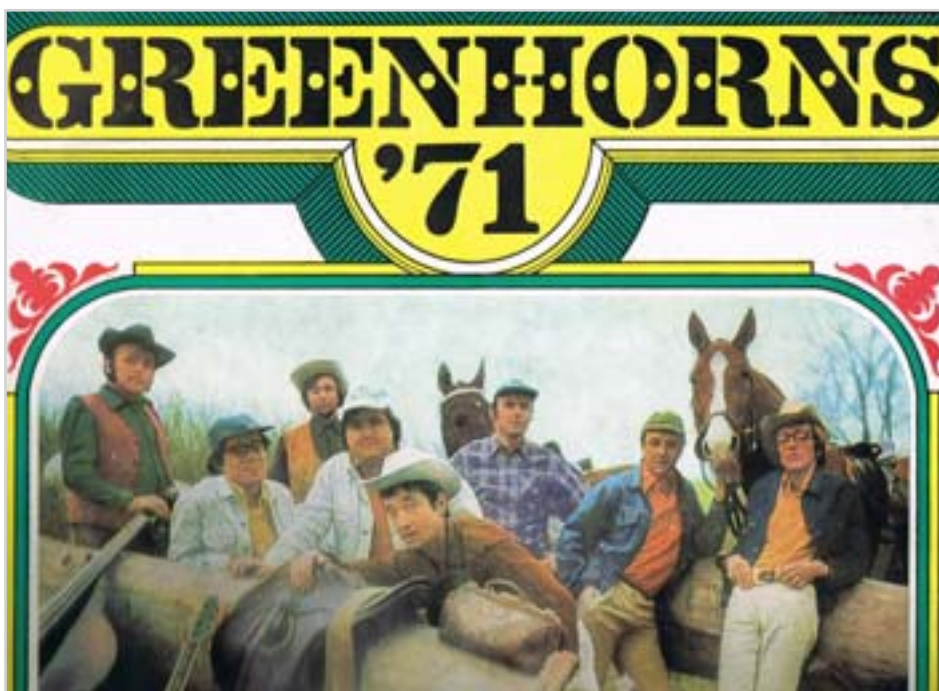
Vypukla ovšem válka a otec byl převelen k vládnímu vojsku. V něm byli soustředěni pro Němce nespolehliví důstojníci. Vojsko to bylo jen na oko. Nemělo žádné zbraně. V každém případě jsme se stěhovali do Prahy. Tady žádné koně nebyli. Rozloučit jsem se musel i s Valencí. V novém pražském bytě jsem ale našel zapomenutou krabici plnou dobrodružných knih a časopisů, zejména „Rodokapsů“ a „Rozruchů“. V každém čísle byla nějaká povídka s tématem z Divokého Západu.

Bydleli jsme tehdy u děvkého Kulaťáku v důstojnických domech. Ve vedlejším bloku byli ubytováni rodiny německých oficírů. Společná zahrada domů, jejíž jednou stranou bylo velitelství Říšských branných sil německé armády, se pro nás proměnila v nekonečné pláně Arizony či Texasu. Probíhaly tady bitvy mezi desperáty a ušlechtilými ochránci zákona. Častými oběťmi desperátů byli cizinci z řad dětí německých důstojníků. Ti měli sice přísný zákaz styku s českými podlidmi, ale vzrušení z her bylo silnější než povinné členství v Hitlerjugend. Vznikla tak oboustranně výhodná spolupráce. Přestože jsme s nimi jako s okupanty pohrdali, byli zásobárnou tehdy nedostatkové čokolády. To za tu trochu kolaborace stálo.

Táta mezitím dobrodružnou cestou přes Itálii a Švýcarsko zmizel do Anglie. Zde byl přidělen k průzkumnému praporu čs. armády. Válka ale naštěstí skončila. Díky německému velitelství v sousedství našeho domu jsem se tak dostal ke své první opravdové pistoli.

Když po revoluci první osvoboditel odešli, okupovala budovu druhá „revoluční“ garnitura. Skládala se z „hrdinů“ vylezých ze sklepů, kteří Pražské povstání přečkali hluboko v podzemí. Jakmile utichly výstřely, okamžitě začali spolu s ruskými vojsky „dělat pořádek“. Důkazem jejich revolučnosti bylo, že vyhazovali z oken knihy, náboje, esesáky či Hitlerovy busty. A také zbraně. Nám klukům tak poskytli množství vojenského materiálu, zejména nábojů. Z těch jsme získávali střelný prach a pomocí něho vyhazovali kdeso do vzduchu. Jednou jsem v hromadách objevil nezvyklou pistolí s jakýmsi kloubem nahore. Byla to skutečná Parabola. Trochu jsem se jí bál. Doma ji ale tajně schoval i s krabicí nábojů.

Po návratu z Anglie táta zjistil, že má doma válkou a Rodokapsy zvlčilého desperátu. V naději, že přijdu k rozumu, mě donutil vstoupit do

Greenhorni ve své nejsilnější sestavě. Josef Dobeš ml. druhý zprava

skautského oddílu. Taky pochopil, že bezpečnější než zamykat pistole do pancéřové skříně, bude naučit mne s nimi zacházet. (O moji válečné kořisti ale nevěděl).

V té době již probíhala přeměna jezdeckých pluků v tankové. Z otce byl najednou tankista. Smlířit se s tím nemohl a nechal se převelit do jedné z posledních equitací do Staré Boleslavi. Záhy se ale objevil ještě lepší místo. Táta se stal u Hradní stráže učitelem jízdy prezidenta Edwarda Beneše. Můj výcvik mohl pokračovat. Ježdění na koni mi docela šlo, ale skutečný zápal k jezdeckví jsem ke zklamání otce nikdy nezískal. Dva poválečné roky jsem byl ale na jízdárně často. Otec mě používal k utahání prezidentova koně.

Prezidenta Beneše ježdění příliš nebavilo. Nechával se cvičit jenom v rámci masarykovské jezdecké tradice. Ještě před učitelským pověřením obstarali hradní vrtičkosti prezidentovi mladého hřebce. Než otec Benešovi sehnal vřidnou klisnu, která by si prezidenta republiky vážila a každých pět minut s ním nepraštila o zem, byl jsem nucen dělat předjezdce. Pamatuji se jako dnes, když táta novou klisnu před prezidenta přivedl. Byla to obrovská figurantní kobyla, ale hrozně hodná. Když ji Beneš viděl, zhroutil se: „Na tenhle mrakodrap si mám sednout?“ řekl doslova. Nakonec se ale potvrdila tátova zkušenost a klisna sloužila dobře.

Pak ovšem přišel únor a všechno bylo jinak. Na sklonku roku 1948 Beneš zemřel a komunistům již nestálo v cestě nic. Otec byl jako „Západák“ degradován a z armády vyhozen. Sehnal pouze místo na statku v Pecinové, ale bylo to jenom na chvíli. Někdy okolo roku 1950 putoval na Mírov.

Jak jsem říkal, jízda na koni pro mě byla pouze doplňkem trampského života a že bych v té době nějak důsledněji trénoval stejně nepřipadalo v úvahu. Na gymnasiu, kam jsem v té době chodil, nás bylo několik podobně zaměřených fanatiků. Dokonce i jedna divoká kočka, původem z velmi seriózní rodiny, navíc bydlící ve stejné ulici se mnou – Eva Olmerová. Již tehdy výborná zpěvačka a excelentní muzikantka. Právě ona mě zlákala ke hře na kytaru. Ovšem divoké studentské uskupení v jinak seriózní škole se profesorskému sboru nelíbilo. Tak aby toho maminka neměla málo, byl jsem nakonec jako odstrašující případ spolu s několika dalšími i s Evou z gymnasia vyloučen. Eva se snad dílem osudu přestěhovala na Pankrác. Protože máma měla po uvěznění táty existenční starosti, já se stěhoval k babičce. Taky na Pankrác. A tak naše přátelství pokračovalo.

Ještě k tátově zatčení. Při velmi důkladné noční policejní prohlídce našeho bytu byl nalezen a zabaven můj skautský nůž. V protokolu označen jako „útočná dyka“. Moje pistole, o které naši pochopitelně nevěděli, zabalená i s náboji v hadru na primitivně schovaná za ústřední topení, objevena nebyla. Určitě by stála tátu nějaký ten rok navíc.

V době trampování jsme byli fascinováni poslechem rozhlasové stanice AFN z Mnichova. Teprve později jsme zjistili, že hudbě, která se nám líbila, se říká country music. A tak to všechno začalo.

Představa ale, že v padesátých letech, v době největšího ideologického teroru, hraje americké písničky, předpokládám že v angličtině, se mi zdá téměř neuvěřitelná.

Máte pravdu, ale angličtině se to jen podobalo. Nejprve jsme hráli pouze trampům. Na veřejnosti jen vyjimečně. Postupně jsme ale po možnosti veřejného hraní pokoušovali. V té době bylo možné vystupovat vždy pouze pod záštitou nějaké podnikové organizace, klubu pracujících či odborové organizaci ROH (Revoluční odborové hnutí). Každé takové těleso ovšem dostalo svého politruka, který na nezávadnost vystoupení dohlížel. Je jasné, že jsme v tom bruslili všelijak. Jednou jsme ale dostali skutečně zapáleného blba a ten uváděl naše vystoupení tímto způsobem:

Josef Dobeš ml. zahrál ochotně na steel kytaru

Josef Dobeš ml. na Valencii

Československo reprezentoval Josef Dobeš (vpravo) i na OH 1936 v Berlíně

„Vážení přítomní soudruzi, instrumentální skupina Rudého práva LUKA (tak jsme tajně do názvu propašovali oblíbená Luka pod Medníkem), která uvádí revoluční písně utlačovaných tříd, si dovoluje přispět svým malým dílem ke zničení vykořisťovatelských režimů v západním světě. Písně, které Vám zde budeme hrát, jsou výrazem solidarity zemědělců a pastevců dobytka jak ze Sovětského Svazu, tak i z lidově demokratických zemí, kde jsou rozhořčeni nad ubohým životem svých soudruhů na Západě. Proto nás pověřili, abychom reprodukcí jejich revolučních písní, které zde uslyšíte, přispěli k vítězství socialismu v jejich zemích. Chtěli bychom jim tím popřát vítězství v jejich revolučním boji, vyjádřit solidaritu s jejich spravedlivým bojem a poslat jim mnoho soudružských pozdravů ze země, kde již socialismus a mír nezvratitelně zvítězil.“ Takový blábol se ovšem ani v nejhlubším socialismu nedal bez úhony z jeviště pronášet. Ovšem i tak začínala v Československu countrymusic.

Ale vraťme se k otci, co dělal v té době on?
Naštěstí táta nebyl na Mírově dlouho. Vrátil se po

Josef Dobeš objevil pro české jezdce kavalety

dvou letech a místo sehnal na zabaveném statku rodiny Špačků na Xaverově. Tam byli koně a tak to pro něho bylo snesitelné. Opět jsem občas jezdil, ale jak jsem již říkal, byl to pro mě pouze doplněk mého trampského života. Spíše jsem se cítil doma v hudebních kruzích a nově se probouzející umělecká generace šedesátých let byla plná senzačních lidí. Setkal jsem se tak s Waldou Matušskou nebo např. se začínající skupinou Spirituálů. Možná, že by si na to Jirka Tichota vzpomenu.

Otec byl ovšem opět ve své společnosti. Přes politickou nespolehlivost, či možná právě proto, byl v jezdeckém světě důležitou osobou. Rychle se proto opět zapojil do přípravy koní, jezdců a sou-těžního života.

A jak to bylo s Greenhorny?

To musíme přeskočit šedesátá léta. V roce 1968 přišla sovětská okupace. Moji původní kamarádi a hudebníci Georg Falada a Waggie Wagner emigrovali na západ. Waggie, který se ale znal s Michalem Tučným, mne s ním stačil ještě před svou emigrací seznámit. Michal chtěl mít steelkytara ve skupině a tak mne pozval na kapelní zkoušku k Honzovi Vyčítalovi. Po souhlasu všech členů skupiny jsem se již jako starý kozák countrymusic stal znovu greenhornem. Tentokrát ovšem s velkým G.

Někdy z těchto let je i moje osobní vzpomínka. U nás v holešovickém klubu Čs. Filmu Za elektrárnou probíhalo focení na Vaši dlouhohrající desku. Zařídil to právě Váš otec a pamatují si, že jsem toužil být u toho. Musel jsem ale do školy a tak to znám pouze z vyprávění. Jak to tehdy bylo?

Je mi jasné kam směřujete. Zajímá Vás, jak Michal Tučný spadnul z koně. To bylo tak. Fotili jsme nejprve v seníku, u kočáru a tak podobně. Aby to vypadalo jako z nějakého ranče. Potom jsme se přesunuli na Trojský ostrov. Na obrovském škvárovém cvičišti, v místech kde dnes stojí krytá jízdárna a pískové kolbiště, byl mohutný kmen. Táta napadlo, že tam budou krásné fotky společně se třemi koňmi. Focení probíhalo prima, ale táta to chtěl vylepšit. Navrhl, ať se na koně posadíme. Problém ovšem byl, že kromě mě nikdo z kapely na koni nejezdil. Měl jsem obavu, ale otec byl hned hotov. „Nech si je ve vnitřním oblouku a dva koně snad zvládneš“. Moc se mi do toho nechtělo, ale nechal jsem se přemluvit. Na koně si sedl Pepík Šimek a Michal Tučný. Podle pokynů fotografa jsme se měli na kolbišti otočit okolo velkého stromu. Pochopitelně koně hned zjistili, koho mají na hřbetě. Po obratu před sebou viděli prostor a začali přidávat. Jenom jsem zahlédl, jak vedle mě začíná na hřbetě zrychlujícího koně drncat Šimek, který volal: „Kde to má brzdy?“. Sáh jsem mu po otěžích a koně zastavil. Michal Tučný byl ovšem již vepředu a jeho kůň se nezadržitelně rozeběhl. Cválal po panelové cestě, která byla položena na místě dnešní asfaltky. Jenom jsem zaslechl zkoprnělého otce jak říká: „To bude průser“. Představa, že Michal spadne na panely, byla opravdu hrůzostrašná. Naštěstí na konci panelové cesty kůň v zatáčce podklouzl a Michala to odhodilo do měkké hlíny, kde vyhloubil řádný dílek. Vůbec nic se mu nestalo. Koně jsem ale chytil až před stájemi. Michal si pak ještě sedl, ale už jsme ho museli držet.

Pamatují se také, že v době normalizace se všechny skupiny musely přejmenovat. Anglické názvy normalizátory dráždily.

To byl moment. Prostě přišlo nařízení, že každá skupina musí mít český název a hotovo. Jinak nelze vystupovat. Chvilku jsme společně dumali, jak se chceme jmenovat. S prostým překladem Zelenáci jsem dokonce přišel já. Bylo to přijato. Jeden den jsme byli Greenhorni a druhý Zelenáci. Absurditu doby již dnes ani nelze pochopit.

Jak pokračovala Vaše kariéra?

Zlatá éra Greenhornů trvala necelých šest let. Někdy okolo roku 1976 došlo k určitým neshodám a Michal Tučný založil novou skupinu Tučňáci. Odešel jsem s ním a společně jsme hráli ještě nějaký čas. Ale už mě to tolik nebavilo. Odešel jsem a svoji hudební kariéru poněkud zmírnil. V té době jsem měl už syna a manželka pořád hubovala, že jsem na šňůrách. Vrátil jsem se ke své původní elektrikářské profesi. Z té se po roce 1989 nakonec vyvinulo i společné podnikání se synem Milanem. V rodinné dílně jsme vyráběli zmenšeniny lokomotiv. Jedná se o velmi věrné modely, které vozí návštěvníky různých zábavných parků.

Dědečkovy experimenty zažil i vnuk Milan

A jak to bylo s otcem. Víím, že se ještě před sovětskou invazí dostal opět k práci na západě?

Otec využil uvolnění na konci šedesátých let. Byl již v důchodu a tak ho komunisti pustili dvakrát na několikaměsíční pracovní pobyt do Švýcarska a potom i do Dánska. Ve Švýcarsku navázal na své kontakty z válečného útěku. Díky předválečné reprezentační kariéře se jezdci té doby dobře znali. Ve Švýcarsku byl před válkou šéfem reprezentačního týmu plukovník Hacias. Ten mu pomohl i k útěku do Anglie. Když se v šedesátých letech v Československu politická situace trochu

(Pokračování na str. 6)

Mjr. Josef Dobeš i umělecky tvořil

Dvakrát SP a jednou Top Ten

V uplynulých třech týdnech se na kolbištích dále bodovalo v evropských ligách Světových pohárů. Největší pozornost na sebe ovšem lákala Ženeva. Nejen tradičním turnajem nejlepších jezdců světového skokového žebříčku, ale i Velkou cenou Ženevy. Ta je vedle Velké ceny Čách

a Spruce Meadows Masters v Kanadě zařazena do seriálu Rolex Grand Slam. Vítěz všech tří soutěží by dostal zvláštní odměnu ve výši miliónu Eur, zatím se to však nikomu nepovedlo.

Exotický vítěz v Madridu

Ve španělské metropoli bylo 30. listopadu na pořadu šesté kolo západoevropské ligy skokového Světového poháru. Madrid byl letos novou destinací seriálu a premiéra se jezdila ve veletržní hale v blízkosti letiště. Soutěž sledovalo 3 500 diváků a autorem parkuru byl domácí stavitel Javier Tenor. Jeho kurz byl dost náročný a mnozí předpokládání favorité se do rozeskakování nedostali. Po základním kole o vítězství z původní čtyřicetky nakonec bojovalo jedenáct jezdců.

Zahajovala Judy-Ann Melchior s 12letou bělkou AS COLD AS ICE Z (Artos Z). Jela svižně, jistě a konkurenti měli co dohánět. Následoval švýcarský matador Paul Estermann s 12letou hnědkou CASTLEFIELD ECLIPSE (Obos Quality). Dosáhl výborného času, ale bohužel jen za cenu pobožené překážky. Ke zklamání publika ve dvojskoku chybovala i domácí favoritka Pilar Lucrecia Cordon s ryzákem NUAGE BLEU (Fildor de Largival).

Dalším startujícím byl devětačtyřicetiletý Kolumbijec Carlos Lopez s 11letým hnědkem PRINCE DE LA MARE (Bequin de Moens). Nasadil rychlé tempo, výborně točil a přesvědčivě se ujal vedení.

Skvělý byl i šikovný triadvacetiletý Francouz Alexandre Fontanelle s 11letým hnědkem

PRIME TIME DES VAGUES (Diner's Time), který za ním zaostal jen o 22 setin. Dán Dag Ove Kingsrod s 11letým valachem DIMARO VD LOOISE HEIDE (Kashmir van Schuttershof) shodil první skok dvojskoku. A stejnou chybu udělal další z domácích nadějí, Sergio Alvarez Moya s obratným běloušem CARLO (Contender).

Daniel Deusser s 9letou vrankou PIRONELLA (Non Stop) jel poměrně svižně a ještě přidal na závěrečný oxer. Bohužel ho to stálo chybu. Emanuele Gaudiano s tm. hnědkem ADMARA 2 (Padinus) neshodil nic, ale šest razantních zádrží před posledním skokem ho připravilo o lepší umístění.

Vyhrát chtěl i Robert Whitaker s 11letým hřebcem CATWALK IV (Colman). Jel úžasně, jenže se netrefil na závěrečný oxer. Musel ho najet znovu a navíc nasbíral čtyři body za čas. Vysoké tempo nasadila i poslední startující Edwina Tops-Alexander s 11letou holštýnkou LINTEA TEQUILA (Campbell). Skákala čistě, ale na vítězného Kolumbijce stejně 21 setin chybělo. Náskok před třetím francouzským mladíkem měla jednu setinu vteřiny.

Carlos Lopez byl před časem na evropských kolbištích dobře známý, ale před dvanácti lety se vrátil zpátky do Kolumbie. Zde se staral o rodinnou farmu a koňmi se zabýval na národní úrovni. Po velkém sportu se mu ale stýskalo a tak se před dvěma lety do Evropy vrátil a usídlil se nedaleko Lyonu. Letos se s kolumbijským týmem umístil na 10. místě a navíc se mu podařilo získat výbornou 18. příčku mezi jednotlivci na Světových hrách v Normandii. Skvělého francouzského hnědka PRINCE DE LA MARE mu před rokem prodal jiný rodilý Kolumbijec, současný přední italský reprezentant Juan Carlos Garcia.

Výsledky na www.madridhorseweek.com. Sedmé kolo Světového poháru se pojede 21. prosince v Londýně.

Foto Herve Bonnaud/FEI

Kolumbijec Carlos Lopez na PRINCE DE LA MARE v Madridu potvrdil, že výkony v Normandii nebyly náhodné

Výsledek 6. kola SP z Madridu: 1. Carlos Lopez - PRINCE DE LA MARE (COL) 0/0 38,69, 2. Edwina Tops-Alexander - LINTEA TEQUILA (AUS) 0/0 38,90, 3. Alexandre Fontanelle - PRIME TIME DES VAGUES (FRA) 0/0 38,91, 4. Emanuele Gaudiano - ADMARA 2 (ITA) 0/0 39,14, 5. Judy-Ann Melchior - AS COLD AS ICE Z (BEL) 0/0 41,80, 6. Sergio Alvarez Moya - CARLO (ESP) 0/4 38,27, 7. Daniel Deusser - PIRONELLA (GER) 0/4 39,13, 8. Paul Estermann - CASTLEFIELD ECLIPSE (SUI) 0/4 39,17, 9. Pilar Lucrecia Cordon - NUAGE BLEU (ESP) 0/4 39,51, 10. Dag Ove Kingsrod - DIMARO VD LOOISE HEIDE (NOR) 0/4 41,71, 11. Robert Whitaker - CATWALK IV (GBR) 0/8 51,00

Longines FEI World Cup™ Jumping 2014/2015 Západoevropská liga - po 6. kole v Madridu: 1. Steve Guerdat SUI - 57, 2. Harrie Smolders NED - 47, 3. Kevin Staut FRA - 40, 4. Edwina Tops-Alexander AUS - 37, 5. Jur Vrieling NED - 33, 6. Lucy Davis USA - 30, 7. Reed Kessler USA - 30, 8. Martin Fuchs SUI - 28, 9. Marcus Ehning GER - 28, 10. Pius Schwizer SUI - 27, 11. Daniel Deusser GER - 26, 12. Francois Mathy Jr. FRA - 25, 13. Bertram Allen IRL - 24, 14. Marco Kutscher GER - 24, 15. Gerco Schröder NED - 24, 16. Alexandre Fontanelle FRA - 23, 17. Marlon Zanotelli BRA - 21, 18. Carlos Lopez COL - 20, 19. Roger Yves Bost FRA - 20, 20. William Whitaker GBR - 20

Rothenberger s tm. ryzákem FAVOURIT (Fidermark). Vítězka z minulého kola Fabienne Lütkemeier tentokrát nechala svou jedničku D'AGOSTINO odpočívát a s 12letým hannoverským tm. hnědkem DIAMONDS FOREVER (Depardieu) obsadila sedmou příčku.

Předchozí Grand Prix se ziskem 73,940 % vyhrál Hans Peter Minderhoud. Tinne Vilhelmsen Silfvén byla se 72,980 % až druhá a třetí místo za 72,600 % obsadila Jeanna Hogberg. Sedmé kolo bude v londýnské Olympii ve středu 17. prosince.

Výsledky na www.swedenhorseshow.se

Výsledek 4. kola drezurního SP ve Stockholmu: 1. Tinne Vilhelmsen Silfvén - DON AURIELLO (SWE) 80,875, 2. Hans Peter Minderhoud - GLOCK'S FLIRT (NED) 79,250, 3. Minna Telde - SANTANA (SWE) 76,550, 4. Sönke Rothenberger - FAVOURIT (GER) 75,225, 5. Jeanna Hogberg - DARCIA VH (SWE) 74,850, 6. Patrik Kittel - TOY STORY (SWE) 74,275, 7. Fabienne Lütkemeier - DIAMONDS FOREVER (GER) 73,700, 8. Paulinda Friberg - DI LAP-PONIA T (SWE) 72,475, 9. Jennie Larsson - ZIRCOON SPRING FLOWER (SWE) 71,825, 10. Allan Skov - VOLSTRUPGAARDS CASSIO-

Domácí Tinna Vilhelmsen-Silfvén s DON AURIELLO měla pozici ve Stockholmu jasnou

Bude to stačit na Las Vegas?

Ve Švédsku se poslední listopadovou nedělí jezdilo čtvrté kolo drezurního Reem Acra FEI World Cup 2014/2015. Soutěž se konala v části Friends Arenny, která je švédským národním fotbalovým stadionem. Výstavní hala se zasloužilým střechou se nachází severně od Stockholmu.

Na startu znovu chyběly ty největší světové hvězdy a příležitost dostali i někteří jezdcí, které jsme na této úrovni ještě neviděli. Například startovaly dvě ruské reprezentantky, triadvacetiletá Marina Aframeeva a zkušena devětačtyřicetiletá Tatiana Dorofeeva. Obě předvedly solidní úlohy a nakonec atakovaly sedmdesátiprocentní hranici.

Vítězství podle očekávání v domácím prostředí získala šestnáctiletá olympionička Tinne Vilhelmsen Silfvén s 12letým hannoveránem DON AURIELLO (Don Davidoff). Její prvenství bylo nezpochybnitelné, ale je otázkou, zda získané body budou na dubnové finále stačit. Jak oznámila, stejně jako loni se chystá koncem prosince za slunce na Floridu, a tam už se zúčastní jenom jediné tamější kvalifikace.

Druhou příčku obsadil Holanďan Hans Peter Minderhoud s ryzákem GLOCK'S FLIRT (Florestan). Ve Stockholmu se mu mimořádně dařilo a bylo znát, že si jízdu užívá. Avšak ani on si není jist finálovou účastí, protože tam budou z každé země nanejvýš tři jezdcí a v Holandsku je konkurence velká. Velmi pěknou sestavu s působivou hudbou předvedla devětatřicetiletá Švédka Minna Telde s pohledným hannoverským černým hřebcem SANTANA (Sandro Hit). Získala třetí místo, ale ani ona s cestou do Las Vegas nepočítá. V dubnu příštího roku očekává přírůstek do rodiny.

Velmi dobrý byl i německý mladík Sönke

PEIA (DEN) 70,675, 11. Mario van Orshaegen - WILCO V (BEL) 70,150, 12. Philipp Jorissen - LE BEAU (BEL) 70,075, 13. Marina Aframeeva - VOSK (RUS) 68,500, 14. Tatiana Dorofeeva - KARTSEVO UPPERVILLE (RUS) 67,450, 15. Malin Hamilton - FLEETWOOD (SWE) 63,925.

Pořadí po 4. kole drezurního Reem Acra FEI World Cup 2014/2015: 1. Fabienne Lütkemeier (GER) 54, 2. Adelinde Cornelissen (NED) 37, 2. Agnete Kirk Thinggaard (DEN) 37, 2. Jessica von Bredow-Werndl (GER) 37, 2. Hans Peter Minderhoud (NED) 37, 6. Sönke Rothenberger (GER) 34, 6. Valentina Truppa (ITA) 34, 8. Marcela Krinke Susmelj (SUI) 32, 9. Isabell Werth (GER) 30, 10. Inna Logutenkova (UKR) 29, 11. Ulla Salzgeber (GER) 28, 12. Danielle Heijkoop (NED) 25, 13. Malin Hamilton (SWE) 24, 14. Morgan Barbaçon Mestre (ESP) 23, 14. Patrick KITTEL (SWE) 23, 16. Benjamin Wernld (GER) 22, 16. Dorothee Schneider (GER) 22, 18. Edward GAL (NED) 20, 18. Jeanna Hogberg (SWE) 20, 18. Tinne Vilhelmsen Silfvén (SWE) 20

Pět Gucci hvězd v Paříži

V neděli 7. prosince vyvrcholil na výstavišti nedaleko Paříže bohatě dotovaný pěti-hvězdičkový konkůr Gucci Masters 2014. Velká cena byla součástí seriálu Indoor Grand Slam do kterého patří i konkůry Longines Hong Kong a Los Angeles Masters. V Hong Kongu letos zvítězil Švéd Henrik von Eckermann a Los Angeles ovládl Belgičan Jos Verlooy. Parkur stavěl belgický designer Luc Musette. Pozici měl zkomplikovanou poměrně stísněným kolbištěm, ale poradil si s tím dobře.

Jezdecká tradice pokračuje

Ze čtyřačtyřicítky účastníků zůstalo trináct bez chyby. V napínavém rozeskakování plném jezdců zvučných jmen překvapivě zvítězil dvaadvacetiletý Švýcar Martin Fuchs s 10letým hnědákem PSG FUTURE (Cashandcarry). Za doposud největší úspěch své kariéry si pokračovatel slavné švýcarské dynastie odvezl šek v hodnotě 115,5 tisíce Eur.

Druhou příčku obsadil Ludger Beerbaum s ryzákem ZINEDINE (Guidam) a jeho odměnou bylo 70 tisíc. Dotaci 52,5 tisíce získal další příslušník nastupující generace, dvacetiletý Belgičan Constant van Paesschen s běloušem CITIZENGUARD TOSCAN DE SAINTE (Surcouf de Revel). Čtvrtý skončil olympijský vítěz Steve Guerdat, tentokrát v sedle 11leté ryzky ALBFUEHREN'S PAILLE (Kannan).

V hlavní páteční soutěži honební Longines Speed Challenge zvítězil Doda de Miranda s 10letou hnědkou AD NOUVELLE EUROPE Z (Nelson Z). Druhý byl Christian Ahlmann s běloušem ARAGON Z (Askari) a třetí domácí mistr Evropy Roger Yves Bost s 8letou ryzkou SYDNEY UNE PRINCE (Baloubet du Rouet).

Top Ten v Ženevě

Na ženevském výstavišti Palexpo byla v polovině prosince na programu jedna z nejvýznamnějších halových akcí roku, věhlasný Concours Hippique International de Genève. Uctyhodná tradice těchto závodů byla založena v roce 1926. Přijela absolutní světová špička a parkury stavěl domácí designer Gérard Lachat. Zlatým hřebem pátečního večera byla soutěž pro prvních deset jezdců aktuálního světového žebříčku Top Ten.

Zahajovala Pénélope Leprevost s 9letou ryzkou FLORA DE MARIPOSA (For Pleasure). Dařilo se jí a zdolala trasu s lehkostí a bez chyby. Jediný domácí zástupce Steve Guerdat si do soutěže zvolil 11letou ryzkou ALBFUEHREN'S PAILLE (Kannan). K radosti vyprodané haly i on jel velmi pozorně a na kontě mu zůstala nula.

Že to nebude tak snadné se přesvědčil Maikel Van Der Vleuten s 12letým hřebcem VDL GROEP VERDI TN N.O.P. (Quidam de Revel), který shodil předposlední skok.

Daniel Deusser s běloušem CORNET

D'AMOUR (Cornet Obolensky) zůstal bez chyby. Opticky pak i Patrice Delaveau s holštýnským hřebcem LACRIMOSO HDC (Lan-djunge). Ten se ale těsně nevešel do času.

Dvakrát chyboval Kevin Staut s 10letou ryzkou ESTOY AQUI DE MUZE HDC (Malito de Reves) a jednou zaváhal Kent Farrington se subtilním hnědákem VOYEUR (Tolano van t Riethof). Dvě chyby udělal překvapivě také Marcus Ehning s nádherným běloušem CORNADO NRW (Cornet Obolensky). Shodil i Ludger Beerbaum s 15letým hřebcem CHAMAN (Baloubet du Rouet).

První kolo s lehkostí, s nadhledem a bez chyby, ukončil obhájce loňského prvenství Scott Brash s 12letým HELLO SANCTOS (Quasimodo).

Ve druhém kole se startovalo v obráceném pořadí a při rovnosti bodů rozhodoval čas. Marcus Ehning jel napodruhé s pečlivostí sobě vlastní a zůstal na osmi bodech. Stejně tak i Kevin Staut, ten však měl lepší čas. A bezchybné druhé kolo zajel také Maikel van der Vleuten. Malý VOYEUR Kenta Farringtona stejně jako v prvním kole nedoskočil široký oser zařazený do kombinace.

Jednu chybu i napodruhé udělal i Ludger Beerbaum. Patrice Delaveau s jedním bodem z prvního kola nikam nespěchal a vyplátilo se mu to. Žádné další body už nenabíral.

Jediné dvě nuly

První z bezchybných byl obhájce loňského prvenství Scott Brash. Znovu projel trasou skvěle a tentokrát velmi rychle. Dohnat ho chtěl Daniel Deusser. Byl i rychlejší, ale jen za cenu chyby. K velkému zklamání v hledišti podlehl rychlému tempo také Steve Guerdat.

Poslední, kdo mohl ještě pomýšlet na vítězství, byla Pénélope Leprevost. Její naděje však pohasla už na třetím skoku a v závěru chybovala ještě dvakrát.

Vítězství mezi první světovou desítkou a s ním spojenou dotací 110 tisíc Eur po roce znovu získal jediný bezchybný Scott Brash. Patrice Delaveau si odvezl 80 tisíc a Steve Guerdat 42.

Ahlmann o 250 tisích

Nedělním vrcholem ženevského konkůru byla Velká cena - Rolex Grand Slam. Jak bylo řečeno v úvodu, tři vítězství v řadě za milion Eur se zatím nikomu nepovedla. Triumfy ze dvou těchto prestižních soutěží by byly odměněny 250 tisíci, ale i zde je laťka hodně vysoko. Vítěz ze Spruce Meadows Ian Millar se letos v Ženevě neukázal

Foto Rolex Grand Slam/Kit Houghton
GP v Ženevě získal Scott Brash s HELLO SANCTOS (GBR)

a naděje Christiana Ahlmana, že by triumfoval jako v létě v Cáchách, skončily po chybě v rozeskakování.

Napínavou soutěž pro sebe, stejně jako v pátek, rozhodl vedoucí muž světového žebříčku Scott Brash s valachem HELLO SANCTOS. V rozeskakování byl o dvacet pět setin rychlejší než mistr Evropy Roger Yves Bost s hřebcem QUOD COEUR DE LA LOGE (Ideal De La Loge). Třetí příčku obsadil Rolf-Göran Bengtsson s holštýnem CASALL ASK (Caretino) a čtvrtý byl Kevin Staut v sedle ryzáka REVEUR DE HURTEBISE HDC (Kashmir Van Schuttershof).

Během ženevského konkůru se při pádu Athiny Onassis-De Miranda nešťastně zranila skvělá 11letá bělka AD CAMILLE Z. Její zranění bylo natolik vážné, že přes veškerou možnou péči musela být na veterinární klinice utracena.

Top Ten Ženeva 2014: 1. Scott Brash (GBR) HELLO SANCTOS 0/0/45,26; 2. Patrice Delaveau (FRA) LACRIMOSO HDC 1/0/50,62; 3. Steve Guerdat (SUI) ALBFUEHREN'S PAILLE 0/4/44,88; 4. Daniel Deusser (GER) CORNET D'AMOUR 0/4/44,99; 5. Maikel van der Vleuten (NED) VDL GROEP VERDI TN N.O.P. 4/0/46,59; 6. Ludger Beerbaum (GER) CHAMAN 4/4/47,03; 7. Kevin Staut (FRA) ESTOY AQUI DE MUZE HDC 8/0/49,15; 8. Marcus Ehning (GER) CORNADO NRW 8/0/50,24; 9. Kent Farrington (USA) VOYEUR 4/4/51,23; 10. Pénélope Leprevost (FRA) FLORA DE MARIPOSA 0/12/45,85

Foto: Karl-Heinz Frieler/FEI

V Ženevě pokračoval i SP sprezení. Vítězství, letos již třetí, získal Boyd Exell (AUS), který tak bezkonkurenčně vede SP. Sprezení nyní uvidí diváci v Londýně, Mechelenu a v polovině ledna v Lipsku.

Tři Češi v první desítce

V prvním prosincovém víkendě se vydali naši reprezentanti Aleš Opatrný a Jiří Hruška pro body do Světového poháru do Polska. Ve Velké ceně Poznaně s jedinou chybou na posledním skoku obsadil Aleš Opatrný s 8letým hnědákem ACOVARO (Acodetto I) 17. příčku. Za tu získal 8 bodů do pořadí ve Světovém poháru. S celkovým ziskem 65 bodů je tak před březnovým finále ve Varšavě (12. - 15. 3. 2015) na 5. pozici.

Ve Velké ceně startoval i Jiří Hruška v sedle hřebce ARISTO Z (Artos Z). S osmi body skončil třiatřicátý. Přesto byl tento výsledek zcela zásadní a Jiří Hruška za něj získal po Bratislavě a Lešně dalších 5 bodů do průběžného pořadí SP. Konečný součet 36 bodů ho tak vynesl na 10. příčku a tak bude i tomuto jezdcí varšavské finále přístupné.

Po rozeskakování osmi dvojic zvítězil Felix Hassmann s HORSE GYM S BALZACI (GER).

Ve středoevropské lize v severní divizi Světového poháru je z našich v první desítce ještě Zuzana Zelinková, která se drží s 60 body na sedmé příčce. Výsledky na www.csi4.pl

Zuzana na 4 hvězdách

Ve skokových soutěžích se na čtyřhvězdičkovém konkúru v Salzburgu prezentovala také Zuzana Zelinková. Nejlepšího výsledku dosáhla v páteční kvalifikaci na Velkou cenu do 150 cm, kde v sedle holštýnského hřebce CALERI II (Calido I) zůstala bez chyby a jen pomalejší čas ji odsunul na 20. příčku. Nic neshodila ani v sobotu v druhé kvalifikaci do 155 cm. Nevešla se však do časového limitu a s jedním bodem skončila šestá.

Bohužel její naděje do nedělní Velké ceny (160) se nepotvrdily. Zuzka po třech chybách a znovu za časovým limitem skončila se třinácti body v závěru výsledkové listiny.

Zuzaně se ale dařilo i v Ladies Tour, „150“ bez rozeskakování. V sedle 8leté hnědky FILICITA (For Pleasure) prošla parkurem bez chyby a obsadila čtvrté místo.

Závodů se v dětských soutěžích zúčastnila i Sofie Najmanová a Adéla Půlpánová. Sofie se v závěrečné nedělní 130 umístila na STAR-DANO po jediné chybě na 8. místě. Kompletní výsledky naleznete na

www.amadeushorseindoors.at

Klouda vede

Ve voltižním Světovém poháru má velmi dobře rozjetou sezónu Lukáš Klouda. V Mnichově začátkem listopadu skončil pátý. Vynikajícího úspěchu dosáhl ve druhém kole v Paříži, kde se umístil na druhé příčce. Ve třetím kole 13. prosince v Salzburgu pak pokračoval výborným třetím umístěním. Po třech kolech je tak stále ve vedení Světového poháru s 35 body. Po dvou vítězstvích (Paříž, Salzburg) se na něho dotírá Nicolas Andreani (FRA), který má nyní 30 bodů. O pořadí před letošním finále se rozhodne v Lipsku.

O finále letošního SP 2014/2015 se zatím jedná a snad by se mělo konat v rakouském Grazu někdy na přelomu února a března 2015.

Foto L. Najman

Zuzana Zelinková a CALERI II v Salzburgu

Josef Dobeš a

(Dokončení ze str. 3)

uvolnila, doporučil otce do stájí majitele čokoládovny Lindt.

Po roce 1969 ale spadla klec a zahraničním výletům byl konec. Žil ale spokojeně svůj život, psal knihy, maloval obrazy a vyřezával sochy. Jeho umělecká činnost přinesla jednou i úsměvnou historku, kterou táta rád vyprávěl. V dobách jeho působení na Xaverově zavítali na statek i nějakí komunističtí pohlaváři. Po prohlídce následovalo pohoštění v místnosti vybavené tátovými vyřezávanými sochami. Jednomu z členů delegace se práce líbila a ptal se jak se taková socha dělá. Táta nemrknul okem a vysvětlil, že je to snadné. Ta socha již v dřevěném špalku je a stačí jen odstranit okolní dřevo. Pohlavář chvilku přemýšlel a pak vznesl doplňující dotaz. „A kdo tam tu sochu dal?“ Otec historkou dlouho bavil sebe i přátele.

A nakonec snad jen pro plzeňské rodáky. Z vyprávění Vašeho otce vím, že se původně jmenoval Dobš. Jméno se mu ale nelíbilo. Vyprávěl, že jako malý chlapec jezdil do Plzně k návštěvě strýce, který byl vyhlášeným kloboučníkem. A strašně ho štvála obrovská reklama na kraji Plzně: „Dobšův klobouk jako z kůže, po něm tramvaj jezdit může“.

Máte pravdu. I v rodných Přezleticích si pamětníci pamatují Dobšův statek. Strýc kloboučník patřil ke smetánce Plzně a možná, že by se ještě někde nějaké stopy po Dobšově kloboučnictví našly. Otec si tak později začal říkat Dobeš. Nikdy to ale nedotáhl do konce a v občance měl do konce života Dobš. Rodové jméno jsem definitivně změnil až já. Protože jsem uzavíral řadu smluv, docházelo občas ke komplikacím. Oficiálně jsem se tak nechal přejmenovat na Dobeš. Můj syn je tak již skutečně Dobeš.

Děkuji Vám za Váš čas i vzpomínku na Vašeho otce, i za Vaše dodnes populární písničky.

Dodám snad jen na samý závěr. Můj děda chtěl mít ze syna sedláka, měl vojáka. Táta chtěl mít ze mne koňáře, měl muzikanta a elektrotechnika. Můj syn nezapívá čistě ani notu a hrabe se v auto-veteránech. Na koních sice jezdit umíme, ale to je tak vše. Ještě že holky - sestra Stella a sestřička Eva, zachraňují čest rodiny a koně jsou pro ně víc než prostředek k přemístění se odněkud někam.

**Vše nejlepší v novém roce Vám i čtenářům
Jezdce. Cyril Neumann**

Do posledních dní byl mj. Josef Dobeš vyhledávaným trenérem

Rok 2014 ještě ani neskončil a naši nejlepší již trénují na zahájení sezóny 2015. V Radimovicích jsme zastihli v pátek 5. prosince Jaroslava Hatlu (WESTWINDS EL DIVO) při drezurním tréninku se švédskou rozhodčí Christine Klingspor. Náš olympionik chce zahájit kvalifikaci na OH 2016 v Rio de Janeiro na portugalském dvoutýdenním turné ve dnech 26. února až 8. března 2015 v Barroca d'Alva.

Po krátké, těžké nemoci zemřela 2. prosince ve věku 73 let paní **Věra Skřivanová**. Celý svůj život zasvětila koním. Přivedla na svět stovky hříbat. Mnozí z těchto koní dosáhli i nejvyšší sportovní výkonnosti. V hřebčíně Suchá se např. narodila vítězka 1. ročníku Grand Prix Bratislava (Trákia), stejně jako Savan – slavný kůň Rudolfa Skřivana st. Przewsiw Makebo proslavil slečnu Balcarovou z Karlových Varů. Dále to byli třeba Monté a Nikita – drezurní koně Zdeňka Beneše, jeden z nejlepších koní Ludvíka Jandourka – Olza. Jmenujme i Rytmu (Jiří Skřivan), Zaru, Zoe či Azurku (Václav Studnička), Anfi a Z-Uni (Jan Studnička), Peryho (Jakub Novotný), ale i Tima (Libor Kurka, čtyřspřeží).
Paní Věra Skřivanová se těšila ze svých vnučat a byla oporou celé rodiny. Měla spousty přátel jak v Litomyšli a okolí, tak v celé jezdecké společnosti, které bude určitě také chybět. Cest její památce.

Jezdci v gala

Protože společenská sezóna jezdeckých galavečeřů je v plném proudu, přinášíme kalendář akcí, které ještě můžete tuto zimu navštívit:

- 20. 12. 2014 Rýmařov Severomoravská oblast ČJF
- 10. 1. 2015 Nechanice Východočeská oblast ČJF
- 24. 1. 2015 Praha – Národní dům Výroční ceny ČJF
- 7. 2. 2015 Rýmařov disciplína pony
- 14. 2. 2015 Němčice disciplína drezura
- 21. 2. 2015 Humpolec disciplína všestrannost, spřežení
- 21. 2. 2015 Němčice Středočeská oblast ČJF
- 28. 2. 2015 Praha Žofín

Vánoce s TV

Nejdůležitější momenty roku 2014 budou shrnuty ve zhruba 40 minutovém pořadu na ČT4 Sport v premiéře ve čtvrtek 25. prosince od 12:15 hodin. Ohlédnutí za dostihovou sezónou přijde na řadu v pátek 26. prosince v 16:45 hodin. Všechny pořady roku si můžete připomenout na internetovém portálu ČT.

Volební konference ČJF

V příštím roce proběhnou volby do nejvyšších funkcí České jezdecké federace. Volební konference se bude konat 6. května 2015 tradičně v Humpolci, ale v netradičních prostorách hotelu Fabrika. Na konferenci proběhnou volby prezidenta i členů VV, předsedů a členů Disciplinární komise a kontrolní revizní komise.

Foto FEI/Liz Gregg

Při Generálním zasedání FEI v Baku byly uděleny i ceny FEI Awards. Od úřadující prezidentky FEI princezny Haya (vlevo) je převzali: (zleva) **Jeoren Dubbeldam** (NED) jako nejlepší jezdec roku, za hipoterapeutický **Equal Ark** vedoucí centra **Melissa Tan** (SIN), již 22 sezón ošetřovatelka koní **William Fox-Pitt Jackie Potts** (GBR), 17 letý **Lambert Leclezio** (MRI), který se stal prvním jezdcem reprezentující Mauritius na světovém šampuinátu a vepředu sedící handicapovaná jezdka **Sydney Collier** (USA).

Prezidentka FEI princezna Haya předala 26. listopadu v Buckinghamském paláci královně Alžbětě II. cenu FEI Lifetime Achievement award za celoživotní přínos jezdeckému sportu. Cena byla letos udělena poprvé a zohledňuje mimořádný přínos celé královské rodiny pro jezdectví. Připomeňme jen, že sama královna byla nadšenou jezdkyňní, její manžel Princ Filip 22 let prezidentem FEI a klíčovou osobností pro zavedení disciplíny spřežení. Mezi všemi královskými potomky ve sportu vynikla dcera princezna Anna (také bývalá prezidentka FEI), která byla několik sezón v britském reprezentačním týmu všestrannosti. Je mistryní Evropy z roku 1971 a zúčastnila se i OH 1976 v Montrealu. V jejích stopách jde nyní královnina vnučka Zara Philips, která je držitelkou individuálního i týmového zlata ze SJH v roce 2006 v Čáchách, evropskou šampionkou roku 2005. Cena také zohlednila velkolepě uspořádané jezdecké soutěže při OH 2012 v Londýně, při kterých FEI oslavila 100 let svého trvání.

V pondělí 8. prosince zemřel člen národní drezurní komise Francouzské jezdecké federace a technický poradce pro drezuru v Cadre Noir v Saumuru **Michel Henriquet** (*1924).

Michel Henriquet byl žákem Nuno Oliveiry, se kterým spolupracoval po více než 30 let. Jako trenér vedl řadu jezdců. Se svojí ženou Catherine Durand-Henriquetovou na lusitano ORPHÉE získal pro Francii na OH v Barceloně 6. místo.

Michel Henriquet byl uznávaným odborníkem na iberské koně a v 60. letech přispěl, prostřednictvím svých prací k jejich znovu objevení. Z jeho díla můžeme jmenovat např. Le travail à pied (Práce na ruce), L'équitation, un art, une passion (Jezdectví, umění, vášně) či Les maîtres de l'Équitation classique (Mistři klasického jezdectví).

EQUINET
vaše spojení se světem koní

Prodej, pozemek jízdárny, 43.704 m²

Nabízíme k prodeji sportovní areál - pozemek o celkové rozloze 43.704 m² v Praze 7, Císařský ostrov. Nyní se jedná o areál jízdárny, jezdeckého klubu. Areál byl rekonstruován v letech 2002 -2006. **Cena 15.000.000 Kč** (znalecký odhad je 29.956.380 Kč). **Více info u RK, 725 428 068, www.atticn.cz.** Nabídky zájemců se uzavírají 15. 1. 2015.

TRAKTORY JOHN DEERE
S AKČNÍ ZIMNÍ VÝBAVOU:
UŠETŘETE AŽ 160 000 Kč!

Poříďte si zimní sestavy traktorů John Deere 1026R, 2025R, 2027R nebo 3720 s předním závěsem, kvalitní radlicí a sypačem od německé značky Matev za akční ceny a ušetříte až 160 000 Kč! Budete připraveni nejen na zimu – po ní nasadíte čelní nakladač, žací stroj nebo jiné příslušenství a získáte praktického, výkonného, všestranného a hospodárného pomocníka do stáje, na pole i pastviny.

Akce platí do 15. 12. 2014, pro bližší informace se obraťte na prodejce značky John Deere.

facebook.com/StromPraha.cz

www.StromPraha.cz, www.JohnDeere.cz

JEZDEC, jezdecký čtrnáctidenní zpravodaj. Vydává Cyril Neumann, Zámecký areál Ctěnice, 190 17 Praha 9-Vinoř, tel. 603 517 242, fax: 286 855 407, e-mail: jezdec@jezdec.cz. Redakce: Cyril Neumann, Ilona Neumannová. S redakcí spolupracují J. Gebauer -jge-, Opava, E. Nesňalová -nes-, Brno, P. Loudová -lou-, V. Dvořák -dvoř-, K. Návoiová, M. Kůstková, J. Bělohav, Z. Sedá, M. Svozil, V. Jáchimová. Tem. skup. 14 A/B 6, reg. značka MK ČR 6473. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha č.j. NP 2893/1994 ze dne 20. 12. 94. Grafické zpracování + tisk studio BESR, Na Stezce 7, Praha 10.